

opfluge den. Det er nu blevet paastaet fra alle Sider, baade af Fjender, Tilskuere og Venner, at den nye Forfatning af 18de November, som er bragt tilveie for Fællesomraadet, er en Inkorporation af Slesvig. Vi, som sidde her i denne Sal, vide, at det ikke er nogen Inkorporation, og vi have en stor Opfordring til, igjennem vore Udtalelser, der maaffee kunne trænge længere frem i Verden, end hvad der siges i Folkemøder eller under andre saadanne uansvarlige Former, at lægge vor Overbeviisning og Stemme herom i Vægtstaaen og sige: Det er ikke nogen Inkorporation, der er skeet, Fordringerne om en fuldstændig Sammensmeltning af Slesvig og Kongeriget ere ikke opfyldte, der er ikke gjort noget somhelst Skaar i de særlige Landsdeles Kompetence, og enhver Paastrand, der gaaer ud derpaa, siger en Løgn. Jeg skulde for mit Vedkommende sætte meget stor Priis paa, at der i denne Adresse, om hvilken jeg troer at kunne sige, at den kan komme til at vandre Verden rundt som et dansk Indlæg i denne Strid, bliver udtalt med klare og bestemte Ord, at Forfatningen af 18de November ikke i nogen Maade forandrer det statsretlige Grundlag, som bestod forud for den Tid, og at den navnlig ikke er nogensomhelst Inkorporation, enten af Slesvig eller af Kongeriget i det store fælles Omraade.

Der har været tvistet om den rigtige Forstaelse af nogle Ord, der forekomme i Adressens sidste Afsnit. Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) har fuldkommen rigtig truffet Sandheden, naar han har sagt, at igjennem hele den Bestræbelse, der betegner Frederik den Syvendes Regjeringstid, gaaer det som en bestemt Grundtanke at hævede det danske Riges Uafhængighed. Det var denne Grundtanke, som tilveiebragte selv Forfatningen af 2den Oktober 1855. Dersom de Herrer blot ville erindre denne Forfatnings § 23, som erklærede, at enhver af Forfatningsforholdet flydende Forpligtelse ikke skulde vedkomme Fællesomraadet, saa have De alt her et klart Udtryk for, at Koncipisten af denne Forfatning netop gif ud paa at hævede det danske Riges fulde Uafhængighed af enhver Indblan-

ding udefra. At det ikke lykkedes, og at der tvertimod fremkom nye Forsøg i modsat Retning, kan ikke forandre Noget i Kongens Bestræbelser, der saavel i Marts 1848 som den 28de Januar 1852, den 26de Juli 1854, den 2den Oktober 1855, kort sagt ved enhver af de desværre altfor talrige Datoer, som betegne vor indre Forfatningsudvikling, gif ud paa at hævede det danske Riges fulde Uafhængighed af enhver fremmed Indflydelse. Naar der nu her er blevet mindet om, at Kongen i saa Henseende har havt Forpligtelser at opfylde, saa forholdes det sig ganske vist saa, men jeg kan dog ikke Andet end paa det bedste beklage, at denne Talen om Forpligtelser kommer frem til os paa denne Maade, i dette Dieblit og efter de Begivenheder, vi have oplevet. Danmark har ganske vist Forpligtelser, og Danmark har ikke alene villet opfylde disse Forpligtelser, men det har til Punkt og Prikke opfyldt dem; der er ikke en eneste af dem, uden at den har været fuldstændig opfyldt i den Tilstand, som var tilveiebragt efter Forfatningen af 2den Oktober 1855, jeg gjentager det, med store Offre fra den danske Rigsdags Side. Hvorfra er da Stødet kommet til den senere frembragte Forandring? Er det fra os eller er det fra en anden Side? Og efterat Stødet var kommet, og efterat Kongen havde søgt at bøde denne Brøst, havde søgt at afværge denne Indblanding, bestandig opretholdende sine Bestræbelser for at sikke det danske Monarkies Uafhængighed, — efter Alt dette, hvorledes ere vi saa stillede? Har der saa fra den anden Side viist sig den allerfjerneste Tilbøielighed til at holde paa de indgaaede Forpligtelser? Have vi ikke tvertimod oplevet i de sidste Dage, at klare europæiske Traktater ere blevne for nægtede, baade af dem, der have medunderskrevet dem, og af dem, der senere have tiltraadt dem, og at der er benyttet den fuldstændigste Svig til at fragaae de klareste Forpligtelser, som derved ere paalagte dem? Og saa kommer man til os og taler om Forpligtelser! Har man ikke seet, at Forbundet har dekretet Noget, det kaldte Forbundsudførelse i Holsteen, og at denne Forbundsudførelse for Dagens klare Lys er benyttet til at indsætte en Prætendent, om hvis fuldstændige Mangel